

Bensiz Şiirim

– pozan · 14 Eylül 2018

BENSİZ ŞİİRİM

ne garipti benim yalnızlığım dertli bakışım
kor gibi yandı volkana döndü yüreğim
kim aldıysa beğenmedi hep geri getirdi
kimse merhamet edip bir yudum sevgi vermedi

boş yere beklediğim imkansızlıklarım var benim
care olur diye acılarıma sabır sürdürdüm
umutsuz hayallerim bitmez benim hüznlerim
bir cefadır her şiirimde yuzume vurulan

her köşede saklanmış sinsi kaderim var
umutsuzluktan dize gelmiş yaralı kalbim var
gözyaşlarıyla dolan gecelerim var
acımasızca üstüme gönlümüne yağar

söyletme beni dağ gibi çaresizliğim var
ağlatma beni yaşlarla dolan gözlerim var
dert etme beni bu cileye alışkanlığım var
azap verdi kahretti beni geride kalanlar

korkardım karanlıklardan yağmurlardan
ne acı şimdi karanlıklar gecelerim
yağmur damlaları gibi benim umutsuzluğum
yüreğime çığ gibi dökülüyor gözyaşlarım

musalla taşına konunca cansız bedenim
sorarlarsa beni gönül yarasıydı derdi de
çok saftı sevilmeden sevdi boşa yandı de
son bir umudu vardı onuda ben yok ettim de

bayramda ağlatılan çocuk gibi benim hikayem
ne başı belli olmuş nede sonu bilinmeyen
çalacak bir kapım yok mutluluğa hasretim

her köşesi hayal dolu yalnız sokaklar benim

benim hayatım yanlışlar dolu hep güvendim
sevmeyi öğrenmeden dürüst olmayı yeğledim
kaçtım sevdadan aşktan kalbimi kapattım
beceremedim yine yanlış yaptım yine yenildim

neden bu kader bana yazıldı aşınamıyordum
yine nerde hata yaptım diye yureğimi sorguladım
bulamadım bir sebep yazamadım bir kelime
beni bensiz yaşayan bu şiirlere son vereceğim

M.Özgür Özbek